

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 65.891 van 17 april 1997
in de zaak A. 72.069/VII-14.919.**

In zake : Robert DRUYTS,
wonende te TURNHOUT,
Elf Novemberlaan 32

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwer-
king,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. PUTZEYS, St. GEHLEN en
X. LEURQUIN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Sint-Bernardusstraat 98.

tussenkomen partij :

Jozef A. HENDRIX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat op 14 november 1996 door Robert DRUYTS werd ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van "de beslissing dd 16/11/1996 van dhr Staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking houdende de taakverdeling tussen de Inspecteurs - Generaal van Financiën, toegevoegd aan de Staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking, waarbij hem programma 0 wordt toegewezen en dhr HENDRIX programma 1 tot en met 6";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
R. AERTGEERTS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 6 januari 1997
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 januari
1997, op welke datum de zaak wordt uitgesteld tot de
openbare terechtzitting van 23 januari 1997, waarna de
zaak opnieuw wordt uitgesteld tot de openbare
terrechtzitting van 6 februari 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad
D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
L. de BRUYN, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat
J. PUTZEYS, die verschijnt voor de verwerende partij, en
van Advocaat D. LINDEMANS, die verschijnt voor de
tussenkomen de partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat Jozef HENDRIX met een
verzoekschrift van 11 december 1996 vraagt om in het
administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat de verwerende partij en de
tussenkomen de partij een exceptie opwerpen waarin zij
aanvoeren dat de vordering tot vernietiging en de

vordering tot schorsing niet ontvankelijk zijn aangezien de bestreden beslissing een maatregel van inwendige orde is die niet voor annulatie vatbaar is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de aangevoerde exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie slechts noodzakelijk zou zijn indien de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, te dezen niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker omtrent het nadeel in het verzoekschrift doet gelden wat volgt :

"Door de beslissing dd 16/9/1996 van dhr Staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking ziet verzoeker zijn bevoegdheden als Inspecteur - generaal van Financiën op het ABOS, gereduceerd tot programma 0, zijnde enkel de personeelskredieten en de beleidsondersteunende kredieten.

Verzoeker, met een effectieve dienst van meer dan 20 jaar binnen het Korps van de Inspectie van Financiën, ervaart deze beslissing als zeer krenkend. Het feit dat deze dossiers aan verzoeker ontnomen worden en worden toegewezen aan iemand met veel minder ervaring is van die aard dat de morele schade die berokkend wordt aan verzoeker t.a.v. het personeel van het ABOS, de collega's en de publieke opinie zeer groot is.

Verzoeker die de bestreden beslissing ervaart als een publieke afkeuring van zijn wijze van dienen kan hiertegen alleen aanvoeren van half mei 1996 tot 16/9/1996 alleen bevoegd was voor de begroting van het ABOS (Programma 0 t/m 6) en van half mei 1992 tot half januari 1996 alleen bevoegd voor de volledige

begroting van Buitenlandse Zaken en dit blijkbaar met voldoening.

De bestreden maatregel is derhalve niet gebaseerd op degelijke gronden, is zelfs flagrant kwetsend voor verzoeker, wat het morele nadeel in zijn hoofd enkel ernstiger maakt.

Wat de zaak nog erger maakt is dat verzoeker zelfs dhr HENDRIX niet meer mag vervangen maar dat daarvoor een college geaccrediteerd bij de Buitenlandse Zaken werd aangeduid.

Dergelijke beslissing is niet alleen moreel kwetsend, maar zet de professionele verantwoordelijkheid en eventueel de persoonlijke verantwoordelijkheid van verzoeker op de helling.

Het kan soms nodig zijn een dringend visum te verlenen, zoals trouwens reeds gebeurd is (de dringende zending van een ABOS - ambtenaar naar Boliviaë wegens een nakende dijkbreuk, tijdens de afwezigheid van dhr. HENDRIX).

Strikt genomen - door de bestreden maatregel - mag verzoeker niet tekenen; zijn accreditatie bij ABOS is daarmee in tegenspraak.

Dit probleem inzake verantwoordelijkheid hypothekeert op ernstige wijze de handelingsbekwaamheid van verzoeker en de goede werking van de dienst.

Verzoeker ondergaat ook een nadeel t.o.v. zijn werkzaamheden op inhoudelijk vlak.

Dhr Staatssecretaris heeft hem gevraagd een juridische studie te maken van de internationale contracten van het ABOS in het buitenland.

In het kader van deze studie vroeg hij inzage in enkele ABOS - dossiers.

Dit werd hem geweigerd op grond van de bestreden maatregel (hij heeft enkel toegang tot programma 0)

Door deze handelwijze is verzoeker dus in de onmogelijkheid om op zich op een adekwate manier van zijn taak te kwijten. Zijn professionele geloofwaardigheid t.o.v. de Staatssecretaris als t.o.v. de Parlementaire Opvolgingscommissie zal hierdoor negatief beïnvloed worden.

Verzoeker zal tevens door de bestreden beslissing zijn operationaliteit van Inspecteur - generaal verliezen, aangezien hij geen inhoudelijke dossiers meer mag behandelen.

Dit betekent concreet een verlies van know how wat implicaties zal hebben op zijn carrièreverloop";

Overwegende, wat het morele nadeel betreft, dat zulk nadeel wordt goedge maakt door de genoegdoening die voor verzoeker voortvloeit uit een gebeurlijke annulatie van de bestreden beslissing zodat het in principe niet moeilijk te herstellen is; dat er te dezen geen redenen zijn aangetoond om anders te beschikken;

dat een herverdeling van door ambtenaren te behandelen dossiers, zelfs al mocht ze te dezen door verzoeker als kwetsend worden ervaren, redelijkerwijze bij de meeste buitenstaanders, zelfs andere ambtenaren niet zal overkomen als een publieke afkeuring van verzoekers wijze van dienen; dat het eigenlijk veeleer van de discretie van de betrokken ambtenaar zelf afhangt in hoeverre die maatregel negatief wordt geïnterpreteerd;

Overwegende, wat betreft het niet mogen vervangen van de tussenkomen de partij, dat dit beweerd nadeel niet is te wijten aan de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte, maar van een besluit van de Minister van Begroting van 24 november 1995 waarin onder meer wordt bepaald dat bij afwezigheid van de tussenkomen de partij, in zijn vervanging wordt voorzien door Inspecteur-generaal van Financiën K. DIELTJENS;

Overwegende voorts dat verzoeker niet met concrete gegevens aantoont op welke wijze door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden maatregel het hem onmogelijk zou worden gemaakt om de door hem vernoemde studie te verrichten; dat hij evenmin met concrete gegevens aannemelijk maakt dat de bestreden beslissing tot gevolg zou kunnen hebben dat hij zijn operationaliteit als inspecteur-generaal zou verliezen waardoor zijn carrièreverloop ernstig en op moeilijk te herstellen wijze zou worden geschaad; dat dit overigens onwaarschijnlijk is nu hij immers zelf stelt op een jarenlange ervaring als inspecteur van financiën te kunnen bogen;

Overwegende dat aldus het rechtens vereiste moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet is aangetoond; dat bijgevolg niet is voldaan aan één van de cumulatieve voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Jozef HENDRIX in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien april 1900 zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M.-R. BRACKE.